

Muskelhunde

11: THE MASTIFF DIASPORA WORLD-WIDE MASTIFFS

A bear hunt in Albania, 1890. Note the catch-dog closing with the bear whilst the bounds merely bay it.

The Classic Phenotype

Dogs of the mastiff group, the modified brachycephalic breeds, can be found in northern and southern Europe, north, south and central America, South Africa and the Far East. They travelled with nomadic peoples and settlers in new

expected to hunt, have always been bigger, as the Caucasian Owstcharka, the Kuvaz, the Sage Koochi, the Pyrenean Mountain dog and the Spanish 'Mastiff' demonstrate to this day.

The Classic Role

It is probable that the first dogs domesticated by man were hounds,

Emnet "muskelhunde" får hurtigt hundeejere op af stolen. Enten fordi man selv har en sådan hund, som fungerer godt og er et elsket medlem af familien, eller – modsat – fordi man har haft ubehagelige oplevelser med hundetypen

■ Tekst: Vibeke Knudsen,
kommunikationskonsulent, DKK
Foto: Poul Sulkjær

Mod, styrke og en meget høj smertetærskel var nødvendig for de hunde, der blev anvendt til at fastholde store dyr som vildsvin, bjørn og kronvildt på jagt og senere f.eks. tyre i kamparenaer – her illustreret i bogen "The Mastiffs – The Big Game Hunters".

Hvorfor udgør muskelhundene et problem? Er muskelhundene farligere? Er de f.eks. farligere end andre hunde? Eller har de bare fået et uheldigt ry, fordi nogle af de mennesker, der ejer disse hunde, aldrig skulle have haft hund?

For at tage det første spørgsmål først, så ja. De mange muskelhunde udgør problemer på flere områder:

- * De er – iflg. dyrlæger og hundeejere – ansvarlige for mange overfald på andre hunde.
- * De skaber stor frygt i dagligdagen hos andre hundeejere.

- * Der har været episoder – både i Danmark og i udlandet – hvor de har overfaldet mennesker.
- * Det er ressourcekrævende for politiet at "komme efter" problemhundene og deres ejere/besiddere.
- * Der er mange af muskelhundeejerne, der slet ikke er klar over – eller ikke vil indse – hvad deres hund "indeholder".
- * Der er personer, som åbenlyst nyder at kunne dominere gadebilledet ved at lade deres muskelhund gå løs eller ved at lufte den i store kæder, som signalerer magt.

- * Der er personer, som decideret anvender hundene til hundekampe.

Muskelhundenes baggrund

For at blive klogere på de næste spørgsmål må man se lidt nærmere på, hvad det er for basale egenskaber, som man gennem avl har "indstøbt" i muskelhundene. Tilbage i tiden ønskede man at frembringe en hund, som kunne gøre en god figur i tyrekampe, eller som på organiserede jagter kunne fastholde kronvildt eller vildsvin, indtil herremanden og hans hjælpere kunne sætte ind med et aflivende skud eller stik. Sådan en hund skulle være stor, tung, modig og have et vældig godt greb, som den ikke slap, selv om vildsvinet tilføjede hunden – nogle gange dødelige – sår. På engelsk betegnes disse hunde som "holding mastiffs". Da man på et senere tidspunkt slog sig på hundekampe, ønskede man hunde, som havde mere "tænding", og som var hurtigere. Og her kom terrierne ind i billedet. Ved at kombinere hunde af disse to typer fik man stor styrke, høj tænding og en lav tærskel for aggressivitet.

Siden da har udviklingen af disse racer og

Ejere af muskelhunde har – efter DKK's opfattelse – **en særlig forpligtelse**, fordi hundenes baggrund gør, at de kan finde på at angribe andre hunde uden at varsle først. Sådanne hunde bør ikke – efter 9-10 måneders alderen – gå løs. Når hunden skal have lejlighed til at lege med andre hunde, må det foregå som en "planlagt kontakt" – altså ved aftale med en anden hundeejer (typisk med en hund af modsat køn) og på et sted, hvor der ikke kan tænkes at komme andre hunde forbi. Det samme gælder for ejere af alle andre hunde (oftest hanhunde), som ikke kan enes med andre.

Luke's Charger, a daughter of Hummer, showing a typical attitude.

Facing page, above: Patricia's Commander 2004 Head, a 2004 pitbull named by Bette. He is small but strong enough to put a 100 lb dog down. Below: Molly, a 100 lb pit bull. Will any tough animal of his.

Bogen "The World of the American Pit Bull Terrier" viser tre eksempler på hunde benyttet til hundekamp, hvor hundene kæmper mod hinanden i en såkaldt "pit" dvs. en lukket "ring". En pitbull er altså betegnelsen ikke på en bestemt race, men på en type hund, der er god til at slås i en "ring".

I dag har politiet mulighed for at gribe ind i tre situationer:

1) Aflivning

Hvis hunden har forvoldt skade (f.eks. et alvorligt overfald på en anden hund), kan politiet beslutte, at den skal aflives. Inden den aflives, kan ejeren normalt kræve, at der foretages en sagkyndig undersøgelse af hunden.

2) Aflivning

Hvis hunden endnu ikke har forvoldt skade, men virker truende og skaber frygt, kan politiet – på baggrund af en sagkyndig undersøgelse – kræve hunden aflivet.

3) Pålæg + efterfølgende aflivning

hvis pålægget overtrædes. Hvis der er givet et pålæg til besidderen af hunden om, at den skal føres i snor og evt. bære mundkurv, kan politiet lade hunden aflive, hvis pålægget overtrædes. I denne situation kan besidderen ikke kræve sagkyndig undersøgelse.

Manglende fokus

Vi har desværre oplevet, at politiet har savnet den nødvendige opbakning fra Justitsministeriet i flere konkrete sager, ligesom der også stadig findes politistationer, som ikke har opprioriteret indgrebene over for farlige hunde tilstrækkeligt. Men generelt er det DKK's opfattelse, at politiet landet over er blevet meget mere bevidste om den "hverdagsterror", som nogle hundeejere og deres muskelhunde udøver. På baggrund af adskillige sager fra indeværende år, hvor muskelhunde har overfaldet andre hunde meget alvorligt – herunder tre sager, hvor de overfaldne hunde blev bidt ihjel – har DKK rettet henvendelse til Folketingets medlemmer og senest til Justitsminister Lene Espersen for at få sikret den nødvendige støtte og bistand til politiet i deres indsats for at få alle hundeejere til at udvise ansvarlig opførsel. ➔

typer fulgt meget forskellige spor afhængig af, hvor man kigger hen – både geografisk og socialt. Hundekampe har officielt været forbudt i den vestlige verden i årevis. Og adskillige af muskelhunderacerne overgik gradvis til at blive almindelige familiehunde. Hos disse hunde har man arbejdet på at avle væk fra den lave tærskel for artsfælleaggressivitet (populært omtalt som "kamp-genet") ud gennem mange hundegenerationer.

Men både i USA, Italien, i det tidligere Øst-europa, i flere af de gamle sovjetrepublikker og i Asien afholdes der fortsat kampe i stort tal. Derfor findes der også i tusindvis af hunde verden over, hvor de gamle "kamp-gener" ligger helt oppe ved overfladen.

Ved "**kamp-genet**" forstås vi en medfødt patologisk aggression, hvor hunden for det første har en meget lav aggressions-tærskel, for det andet angriber uden først at sende advarselssignaler (ved at knurre, rejse børster, gå på stive ben) og for det tredje ikke respekterer, at den anden hund overgiver sig (fastholder den, så den ikke har mulighed for at vende sig om på ryggen og signalere overgivelse).

Hvad er der indeni?

Problemet består i, at man ikke kan se uden på en muskelhund, om den stammer fra gennemavlede blodlinier, hvor kamp-lysten bevidst har været søgt dæmpet/udelukket, og hvor risikoen for farlig adfærd er lille (om end til-

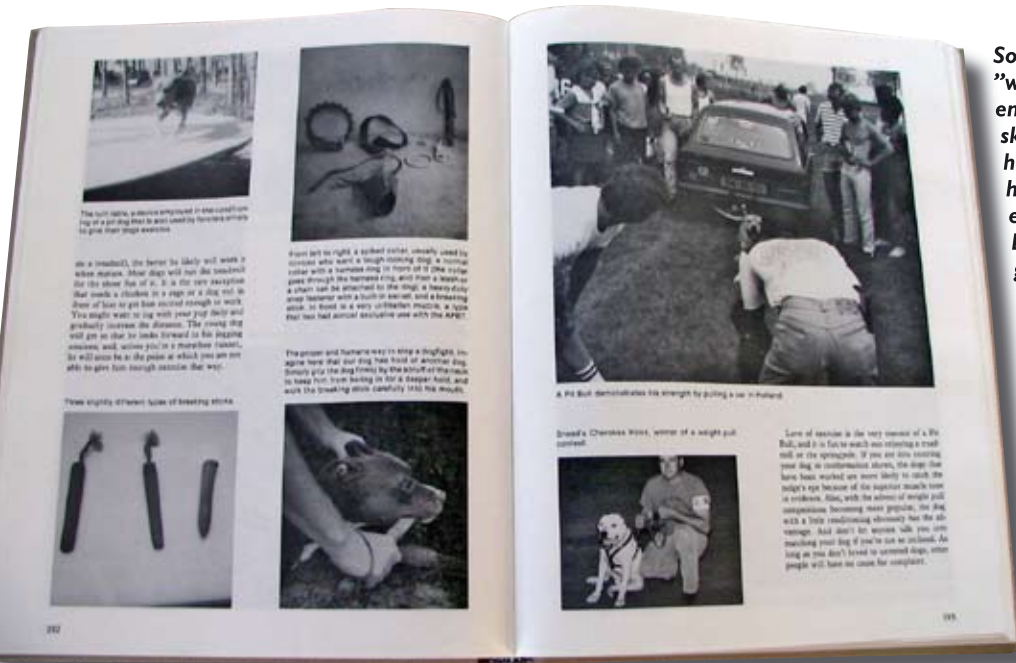
stedeværende), eller om man står over for en hund, hvor kamp-lysten ligger helt oppe ved overfladen. Sagen er, at langt, langt de fleste af disse hunde slet ikke er stambogsført, så man har intet kendskab til deres aner.

En anden stor gruppe er indført i Danmark på baggrund af "officielle", østeuropæiske papirer, som det ved efterhånden utallige lejligheder er dokumenteret, at man ikke kan fæste al for megen lid til. Så når det nu er forbudt at indføre en pitbull, ja så kalder vi den da bare noget andet, f.eks. amstaff (american staffordshire terrier), eller vi kalder den blandingshund.

Dansk Hunderegister oplyser, at der er registreret over 6.000 hunde af muskelhundetyper – heriblandt et meget stort antal såkaldte "amerikansk bulldog" (en ikke FCI-anerkendt race). Oven i dette tal kommer en stor gruppe, som ejerne har registreret som blandinger og et – efter politiets vurdering – ganske betydeligt antal muskelhunde, hvis ejere slet ikke har sørget for den lovpligtige registrering (eller ID-mærkning eller forsikring).

DKK forudså problemerne

DKK forudså problemerne med muskelhundene allerede tilbage i 90'erne – bl.a. på baggrund af deres hastige fremmarch i hårdkogte miljøer i store svenske provinsbyer. DKK stod i 2003 bag nogle ganske betydelige stramminger af Hundeloven for at sikre, at almindelige mennesker og deres hunde kan færdes i tryghed. DKK's synspunkt i lovgivningsarbejdet var, at det ikke skulle basere sig på et forbud mod bestemte racer. For det første ville det under alle omstændigheder være umuligt at kontrollere racetilhørsforholdene, jfr. ovenstående. For det andet skulle loven også gælde for farlige hunde af alle andre typer, hvad enten vi taler om en labrador, en boxer eller en pudel.

Som forberedelse til hundekampe benyttes såkaldt "weight pulling" (her ved at lade en hund trække en bil!) til at forbedre hundens kondition og muskelstyrke. Andre metoder til at opøve hundenes hurtighed (tænding) er f.eks. en såkaldt "cat mill", hvor hunden skal fange en kunstig kat bundet for enden af et svinghjul eller et "turn table" (ø. tv.). Enhver aktivitet af denne type er naturligvis det glade anvendt, hvis man er en ansvarlig ejer af en hund af muskelhundetype. Der er i udpræget grad ikke brug for at opildne sådanne egenskaber hos muskelhundene, der vises i bogen "The World of the American Pit Bull Terrier"!

Efter redaktionens slutning er debatten om muskelhundene blusset op på ny. Vi skal derfor her kort tilføje følgende:

Justitsministeren og politiet skal bruge lovgivningen aktivt. Dansk Kennel Klub har rykket for vores anmodning om et møde med Justitsministeren. Det er nødvendigt sammen med Lene Espersen hurtigt at finde ud af, dels hvordan man sikrer sig et løbende overblik over problemets omfang på tværs af politikredsene, dels hvordan man får politiet til aktivt at benytte den udmærkede Hundelov, som DKK var kraftigt medvirkende til at få tilvejebragt i 2003. De lovgivningsmæssige redskaber eksisterer allerede, men de administrative støttesystemer og rutiner er endnu ikke etableret hos politi/justitsministerium. Enkelte politikredse har gjort en meget stor indsats – med anvendelse af lovgivningens muligheder (præventiv bånd- og evt. mundkurvspligt), men opgaven har desværre vokset sig overvældende stor de sidste 2-3 år. Så det haster med at få fastlagt en strategi for, hvordan man i praksis griber problemerne an i de enkelte politikredse og med at få de tværgående rutiner på plads, så enhver betjent og jurist er klar over, hvordan sagerne skal håndteres! DKK tilbyder gerne ministeren hjælp, så opgaven kan løses hurtigt.

De velfungerende

I DKK er vi godt klar over, at der findes mange gode eksempler på velfungerende muskelhunde. Vi har netop gjort en stor indsats for,

Hovedpointer

- 1) Loven er god nok (raceforbud duer ikke, fordi det ikke kan kontrolleres).
- 2) Poliiti og Justitsministerium skal tage problemerne alvorligt og etablere de nødvendige administrative værktøjer og procedurer - både på gadeplan og ved skrivebordene. (DKK bistår gerne).
- 3) Lovens bestemmelser om præventivt at kunne give båndpålæg (og evt. mundkurvspålæg) bør nok gøres gældende som generel forholdsregel over for alle muskelhunde - på baggrund af realiteterne med hyppige overfald på andre hunde og ind imellem på mennesker.
- 4) Kørekort/jagttegn mv. er ikke tilstrækkeligt i forhold til den ejergruppe, som har disse hunde.
- 5) Kun ca. 10% af muskelhundene er DKK-stambogsført. Ca. 90% stammer fra andre kanaler og har mere eller mindre ukendte aner.

at det fortsat skal være muligt at have disse racer, hvis man forvalter samlivet med dem på ansvarlig vis. Vi ved f.eks. godt, at DKK-opdrættere inden for muskelhunderacerne gør sig stor umage med at vælge deres hvalpekøbere. Dét forhindrer jo desværre bare ikke helt andre typer i at anskaffe sig muskelhunde ad andre kanaler! Det kan både være mennesker, der ønsker en hund til at "rydde fortovet" og skabe "respekt", og så mere uskyldige, men dybt uvidende – tit meget unge – mennesker, der bare synes, at muskelhundene er seje.

Hverdagsterror

Under alle omstændigheder er realiteterne, at DKK meget, meget ofte modtager henvendelser fra mennesker, som efterhånden føler sig fredløse i deres eget nabolag. De tør ikke gå med deres hund af frygt for overfald. Og deres bekymring grunder sig ikke på forhold, de har læst i avisen. Antallet af episoder i folks umiddelbare nærhed er voldsomt. DKK får henvendelser fra dyrlæger, som oplyser, at de oftere og oftere får hunde ind, som er blevet overfaldet af muskelhunde.

Derfor vil DKK mødes med Justitsministeren for sammen med hende at finde nogle praktiske metoder, så vores gode Hundelov bliver anvendt så tilpas præventivt, at vi alle sammen kan være her i tryghed med vores firbenede venner.

Du kan finde mere om farlige hunde, hundekampe mv. på DKK's hjemmeside www.dansk-kennel-klub.dk under menupunktet "Det mener DKK".